

بی‌حوصلگی و پرخاشگری برای جان دانش‌آموزان

تأثیرات تغییر سبک زندگی محصلان در دوره کرونا با حضوری شدن مدارس نمود بیشتری پیدا کرده است. والدین باید چه کنند؟

تأثیرات تغییر سبک زندگی محصلان در دوره کرونا با حضوری شدن مدارس نمود بیشتری پیدا کرده است. والدین باید چه کنند؟

به گزارش ایسنا، ساحل گرامی، روان‌شناس کودک، در یادداشتی در روزنامه خراسان نوشت: «بعد از دو سال و نیم آموزش مجازی و عادت کردن دانش‌آموزان به این سیستم آموزشی نوین، حالا بعد از بازگشایی مدارس، دانش‌آموزان و کادر آموزشی با چالش‌های جدیدی روبه‌رو شده‌اند. بی‌حوصلگی دانش‌آموزان، نپذیرفتن قوانین مربوط به کلاس و مدرسه و پرخاشگری از مسائلی است که برای والدین و اولیای مدرسه دردسرساز شده و موجبات نگرانی آنها را فراهم کرده است البته هم‌اکنون به دلیل مشکلات اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و اتفاقات خشونت‌آمیز و تغییر سبک زندگی و فکری افراد، خشم در جامعه گسترش یافته و محدود به سن و قشر خاصی نیست اما کودکان و دانش‌آموزان با استفاده از فضای مجازی به عنوان بستر آموزشی، درگیر شبکه‌های اجتماعی و اخبار غیر ضروری شدند و اکنون با دانش‌آموزانی بی‌حوصله، پرخاشگر و بی‌تفاوت مواجه هستیم. در ادامه، نکاتی در همین باره مطرح خواهد شد.

دانش‌آموزانی که از درس و کلاس منفک شده بودند

در دوران کرونا و آموزش مجازی، نیازی به زودتر از خواب برخاستن، حاضرشدن و پیمودن مسیر و تحمل ترافیک نبود. دانش‌آموزان با فشردن یک دکمه به سادگی در کلاس حضور پیدا می‌کردند. حتی هر از گاهی دراز می‌کشیدند، گوشه‌های خود را بررسی می‌کردند، از اتاق خارج می‌شدند و از امور مربوط به منزل مطلع بودند. در این میان اگر درس با میل‌شان نبود، خود را با چیز دیگری سرگرم می‌کردند و گویی از اتفاقات و جریان‌های کلاس منفک بودند اما اکنون تمامی معادله‌ها به هم ریخته و قوانین خشک کلاس و مدرسه برای آنها طاق‌فرساست و خود را ملزم به رعایت آنها نمی‌دانند. در نتیجه با کادر مدرسه به چالش برمی‌خورند و از اطاعت سر باز می‌زنند.

سازگاری با دوستان از یاد دانش‌آموزان رفته است

مورد بسیار مهم بعدی، در طول آموزش مجازی، دانش‌آموزان با هم‌کلاسی‌های خود در ارتباط مستقیم و رودررو نبودند و حتی بسیاری از آنها را نمی‌شناختند. این را اضافه کنید به محدودشدن مراودات اجتماعی و پایین آمدن سطح تحمل و سازش دانش‌آموزان و در نتیجه، این روزها بچه‌ها قادر به کنارآمدن با سایر هم‌سن و سال‌های خود نبوده و گویی سازگاری با دوستان خود را یاد برده‌اند. به همین دلیل با کوچک‌ترین اختلافی، سروصدای اضافه یا مشکل به شدت واکنش‌شان می‌دهند و هیجانات منفی آنها بروز می‌کند.

ریشه این خشم را باید کشف کرد

حال چگونه می‌توان به مدیریت این اوضاع کمک کرد؟ برای کم کردن پرخاشگری کودکان و دانش‌آموزان، یکی از مهم‌ترین راه‌ها پی بردن به علت و ریشه خشم است. به این معنی که علت ایجادکننده خشم برای دانش‌آموز چه معنایی دارد؟ مثلاً اگر او از حرف معلم ناراحت شده، چه فکری در پشت این احساس خشم مخفی شده است؟ یا اگر حرف خاصی از سمت یک دوست باعث بروز دعوا شده است، کدام فکر منفی او را برای دعوا و کتک‌کاری ترغیب کرده است؟ در گام بعدی با تکنیک حل مسئله و پیدا کردن روش‌های مسالمت‌آمیز می‌توان رفتار پذیرفته‌تری را جایگزین رفتار خشونت‌آمیز کرد. قطعاً در موارد شدید کمک گرفتن از کمک تخصصی روان‌شناس ضروری است.

استفاده دانش‌آموز از فضای مجازی را کاهش دهید

راهکار بعدی، کم کردن زمان صرف شده در فضای مجازی است. تا حد امکان باید شرایط حضور در اجتماعات واقعی، حضور در میان همسالان و کلاس‌های آموزشی و ورزشی برای دانش‌آموزان فراهم شود تا خمودگی و بی‌حوصلگی ناشی از در خانه ماندن در آنها از بین برود. با ادامه حضور بیشتر در فضای مجازی نه تنها اوضاع بهتر نمی‌شود بلکه به نوعی اعتیاد تبدیل و نجات فرد بسیار سخت‌تر می‌شود.

سیستم آموزشی باید کمی منعطف تر شو

به عنوان نکته آخر شاید بهتر باشد سیستم آموزشی حضوری کمی انعطاف بیشتری برای رفتار با دانش آموزان در پیش گیرد و به جای روش های مقابله ای و قهری، از روش های تعامل مثبت با دانش آموزان استفاده کند؛ چرا که دورشدن دانش آموزان از فضای مدرسه و بی تفاوتی به آموزش نه برای جامعه و نه برای افراد عاقبت خوشی نخواهد داشت.